
VL: Matkakirje 3. / Lech Lecha - Lähde

1 viesti

Reino Pyykölä <reino.pyykola@phnet.fi>
Vast. ott.: Reino Pyykölä <reino.pyykola@phnet.fi>

4. marraskuuta 2014 klo 20.57

Shalom !

Reino

Lähettäjä: sirkku saba [mailto:sirkku.saba@gmail.com]
Lähetetty: 4. marraskuuta 2014 20:48
Vastaanottaja: SirkkuS
Aihe: Matkakirje 3. / Lech Lecha - Lähde

4.11.2014 / Matkakirje 3. / Lech Lecha - Lähde

Shalom,

Kun huomasin viime viikolla, että **Tooran lukuosuus, Parasha**, joka luettiin synagogissa sapattina, on **1. Moos 12:1-17:27** ja jossa kerrotaan **Abramin lähdöstä kohti Luvattua maata ja liitosta**, jonka **JHVH teki Abramin kanssa**, ajattelin, että tämä kirjoitus tulisi kirjoittaa ennen kuin kerron **Davidin kaupungista**.

Liittoasia on hyvin ajankohtainen, koska maailma on jakamassa Jumalan Abrahamin jälkeläisille antamaa maata vastoin Jumalan sanaa ja käy yhä voimakkaammin vastustamaan Israelin oikeuksia omaan maahansa. Tuorein isku Israelia vastaan oli, että **Ruotsi tunnusti Palestiinan**. Levottomuudet ovat samoihin aikoihin lisääntyneet ja Jerusalem on taas polttopisteessä.

Lähtö kohti Luvattua maata

Tämän lukuosuuden nimi on **Lech Lecha** ja se tarkoittaa: **"Lähde"**. Lähde kulkemaan, eteenpäin...!

*"Ja Herra sanoi Abramille: **"Lähde (Lech Lecha)** maastasi, suvustasi ja isäsi kodista **siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan**.
(1. Moos 12:1)*

Abramin isä, **Terah** oli **Noan** pojan **Seemin jälkeläinen** alenevassa polvessa. Terahilla oli myös kaksi muuta poikaa Naahor ja Haaran. Haaranilla, joka oli jo kuollut Kaldean Uurissa, oli poika nimeltä **Loot**.

Terah oli jo ennen Herran kutsua Abramille lähtenyt perheineen kohti Luvattua maata, mutta jostain syystä he jäivätkin Harraniin, jossa Terah sitten kuoli:

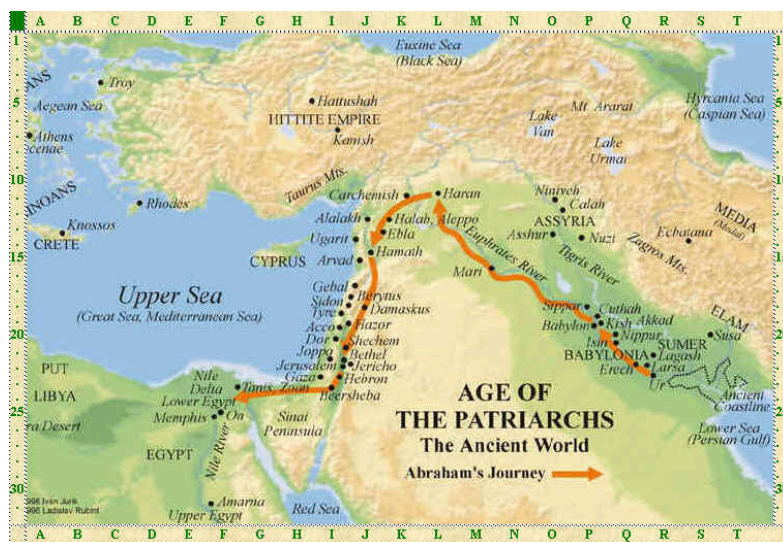
31. Ja Terah otti poikansa Abram ja poikansa pojan **Lootin**, Haaranin pojan, ja miniänsä **Saarain**, poikansa Abramin vaimon, ja he lähtivät heidän kanssaan Kaldean Uurista mennäksensä Kanaanin maahan, ja he saapuivat Harraniin asti ja asuivat siellä.

32. Ja Terahin ikä oli kaksisataa viisi vuotta; sitten Terah kuoli Harranissa. (1. Moos 11:31-32)

Mutta Abram ei jäänyt Harraniin, vaan Herran puhuttua hänelle, jatkoi vaimonsa Saarain ja veljenpoikansa Lootin kanssa kohti Luvattua maata; Kanaanin maa tuolloin.

4. Niin Abram lähti, niinkuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssansa. Abram oli Harranista lähtiessänsä seitsemänkymmenen viiden vuoden vanha.

5. Ja Abram otti vaimonsa Saarain ja veljensä pojan Lootin sekä kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, ja ne palvelijat, jotka he olivat hankkineet Harranissa, ja he lähtivät menemään Kanaanin maahan. Ja he tulivat Kanaanin maahan. (1 Moos 12:4-5)

Herra oli kutsuessaan Abramin antanut hänelle ihmeelliset lupaukset, jotka ovat toteutuneet ja toteutuvat edelleen, kun katsomme kansojen ja ihmisten kohtaloita.

2. Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi."

3. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä." (1, Moos 2-3)

Liitto JHVH:n kanssa - Luvattu maa

6. Ja Abram kulki maan läpi aina **Sikemin** paikkakunnalle, Mooren tammelle asti. Ja siihen aikaan kanaanilaiset asuivat siinä maassa. (1. Moos 12:6)

Näin Abramista ja Saaraista tuli Pyhän Maan ensimmäiset siirtolaiset, kun he olivat pakanneet omaisuutensa ja asettuneet Mooren tammen luo **Shechemiin** (suom. Sikem). Shechem on nykyinen **Nablus** (kuva alla otettuna **Garissimin** vuorelta).

Kävimme syksyn rukousmatkalla nykyisten samarialaisten kaupungissa, joka sijaitsee Garissimin vuorella. He edelleen Pesachina uhraavat lampaista (kesk. kuva) ja synagogan aidan koristeissa näkyvät heimotunnukset.

Garissimilta katselimme Nablusta, joka on muinaisen Sikemin / Shechemin paikalla. Tänne Abram oli ensin asettunut. Ja kun kansa tuli **Joosuan** johdolla erämaasta, he tulivat Jerikon valtauksen ja muiden taisteluiden jälkeen myös Shechemiin. Alla kartassa näkyvät paikat, joissa kävimme rukousmatkalla: Sikem, Siilo, Beetel (Shechem, Shiloh, Bethel). Toisessa etenemisvaiheet erämaasta Kanaanin maahan Joshuan johdolla.

5. Moos 27:1-3, 9-12

Näin Mooses ja Israelin vanhimmat käskivät kansaa sanoen:

"Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan.

2. Ja kun menette Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi suuria kiviä ja sivele ne kalkilla.

3. Ja kirjoita niihin kaikki tämän lain sanat, kun menet joen yli siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

9. Ja Mooses ja leeviläiset papit puhuivat kaikelle Israelille sanoen:

"Ole hiljaa ja kuule, Israel! Tänä päivänä on sinusta tullut Herran, Jumalasi, kansa.

10. Kuule siis Herraa, Jumalaasi, ja noudata hänen käskyjensä ja ohjeitansa, jotka minä tänä päivänä sinulle annan.

11. Ja Mooses käski kansaa sinä päivänä sanoen:

*12. **"Kun te olette menneet Jordanin yli, asettukoot nämä **Garissimin** vuorelle siunaamaan kansaa:***

Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin.

Me julistimme 5. Moos. 28 luvun siunauksen sanat Garissimin vuorelta. Vastapäätä näkyy **Ebalin** vuori, josta loput heimot lausuivat kiroukset.

Ja siellä Shechemissä siis maa annettiin **Abramin jälkeläisille:**

1. Moos 12:7 "Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: **"Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan"**.

Abram sai lupauksen, että vaikka Kanaanin maata hallitsivatkin nyt kanaanilaiset, se tulisi olemaan hänen jälkeläistensä.

Lähi-idässä on vähän samanlaisia kuvioita tänäänkin. Palestiinalaiset ovat saaneet hallintaansa suuria alueita maan sisältä ja jopa monet israelilaiset uskovat saadakseensa vain aikaan rauhan, että ratkaisu on erillinen Palestiinan valtio Israelin rinnalla. Monet ihmiset ympäri maailman myös ajattelevat, että tämä olisi reilua, koska jotkut arabit, jotka asuvat Israelissa, ovat asuneet siellä vuosisatoja.

Mutta, jos ajatellaan kaikkia niitä juutalaisia, jotka ovat riskeeranneet tai jopa uhranneet elämänsä kuivatessaan malariasoitaa, rakentaessaan maata ja kaupunkeja ja taistelllessaan hyökkäviä vihollismaita vastaan, niin olisiko se ollut turhaa? Kuinka paljon uhreja ja kyyneleitä on vaatinut Jumalan Israelille antaman maan uudelleenasettamisen ja haltuunotto? Olisivatko juutalaiset kestäneet kaikki 2000 vuoden aikana tapahtuneet vainot, pogromit, inkvisition kauhut, holokaustin... karkoituksessa ollessaan ja lopulta palatessaan omaan maahansa, vain tullakseen lopullisesti ajetuksi ulos muslimiradikaalien toimesta?

JHVH on uskollinen - Hän pitää liittonsa

“Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.” (Jesaja 54:10)

JHVH teki enemmän kuin vain lupasi maan Abrahamille: Hän teki **veriliiton** antaessaan Maan Abrahamin, lisäksi ja Jaakobin jälkeläisille **ikuisiksi perintöosuudeksi**.

Herra lupasi

Abrahamille:

“Ja minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkisen liiton, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala, ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan, jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin maan, ikuisiksi omaisuudeksi; ja minä olen heidän Jumalansa.” (1 Moos 17:7-8)

lisäkille:

“Oleskele muukalaisena tässä maassa, ja minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Sillä sinulle ja sinun jälkeläisillesi minä annan kaikki nämä maat ja pidän valan, jonka minä olen vannonut sinun isällesi Abrahamille.” (1. Moos 26:3)

Jaakobille:

“Ja katso, Herra seisoj hänen edessään ja sanoi: “Minä olen Herra, sinun Isäsi Abrahamin Jumala ja lisäksi Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi.”

14. Ja sinun jälkeläistesi paljous on oleva kuin maan tomu, ja sinä leviät länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään, ja sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.” (1. Moos. 28:13–14)

1 Moos. 15 luvussa Herra yksin käveli eläinten välissä, jotka Abram uhrasi ja näin osoitti, että liitto, jonka Hän teki Abramin kanssa oli **ehdoton**.

JHVH oli nukuttanut Abramin raskaaseen uneen, kun Hän teki liiton hänen kanssaan, painottaakseen liiton ehdotonta luonnetta ja estääkseen Abramin kulun uhrieläinten välissä (**1. Moos. 15:8–20**). Muinaisissa liitoissa molemmat osapuolet kulkivat uhrikappaleiden välissä, jos liitto oli ehdollinen.

Monissa raamatunpaikoissa julistetaan JHVH:n lupausta ikuisesta oikeudesta Israelin maahan Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisille. Oikeus maahan ei siis ensisijaisesti ole poliittinen, (vaikka sitenkin on) vaan Jumalan päätökseen perustuva. Tätä Jumalan Sanaa vastaan on suuri vastustus. Muinaisilla kanaanilaisilla oli omat aseensa ja liittolaisensa ja niin on nytkin tänä päivänä Israelin vihollisilla, mutta lopulta Jumalan on "taivas ja maa ja kaikki mitä niissä on" ja Hänen liittonsa Abrahamin kanssa on ikuinen.

Maailmanpolitiikan kuuma peruna on ollut jo useiden vuosikymmenten ajan konflikti **Israelin ja Arabimaailman** välillä. Kansainvälinen yhteisö elättelee mielikuvaa "kahdesta valtiosta (Palestiinan valtio ja Israel), jotka elävät turvallisesti vierekkäin". Mutta, mitä ovat nämä "kaksi valtiota vierekkäin"? Toinen näistä kiistellyistä ehdokkaista ei olekaan se laillinen omistaja ja maan perijä.

Otteita **Rimona** ja **Efraim Frankin** uutiskirjeestä (lokakuu):

"Kaksi valtiota", jotka JHVH haluaa asettaa vierekkäin ja tehdä yhdeksi, ovat **eteläinen Israel** (Juudan huone) ja **pohjoinen Israel** (Joosefin/Efraimin huone). Tämä on **Hänen kahden valtion ratkaisunsa** ja tämä on ainoa valtioliitto, joka tuo Hänen rauhansa tähän suureen konfliktiin ja samalla koko maailmaan.

Viimeisen sadan vuoden ajan Kaikkivaltias on koonnut eteläisen Juudan kansaa ja v. 1948 syntyi juutalaisvaltio, jolla on paikkansa maailman kansakuntien joukossa. Tämä on tapahtunut **Sakarja 10:3** profetian mukaan:

*"Paimenia kohtaan syttyy minun vihani, ja johtomiehiä minä rankaisen; sillä Herra Sebaot pitää huolen laumastansa, **Juudan heimosta**, ja asettaa sen ikäänkuin kunniaratsuksensa sodassa."*

Kukaan tuskin kiistää, että 'eteläisellä Israelilla' on armeija, jonka vertaista ei muilla Lähi-idässä. Mutta entä pohjoinen Israel? Keitä he ovat? Missä he ovat? Ovatko he kansa ja tietävätkö he edes, keitä ovat? Kun Juuda on ottanut haltuun oman (nykyisen) alueensa, kun aika tulee toisen huoneen paluulle, minkä alueen he ottavat haltuun?

Jer 8:7 sanoo:

"Haikarakin taivaalla tietää aikansa; metsäkyyhkynen, pääskynen ja kurki pitävät vaarin tuloajastansa, mutta minun kansani ei tunne Herran oikeutta."

5 Moos 30:1-6 JHVH julistaa päätöstään:

"Jos sinä silloin, kun tämä kaikki sinua kohtaa, siunaus tai kirous, jotka minä olen asettanut sinun valittavaksesi, painat sen sydämeesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo Herra, sinun Jumalasi, on sinut karkoittanut, 2. ja **palajat** Herran, sinun **Jumalasi, tykö** ja **kuulet hänen ääntänsä** kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi, sinä itse ja sinun lapsesi, kaikessa, niinkuin minä tänä päivänä sinua käsken,

3. niin Herra, sinun Jumalasi, **kääntää sinun kohtalosi** ja **armahtaa sinua**; Herra, sinun Jumalasi, **kokoaa sinut jälleen** kaikista kansoista, joiden sekaan hän on sinut hajottanut.

4. Vaikka sinun karkoitettusi olisivat taivaan äärissä, niin Herra, sinun Jumalasi, kokoaa ja noutaa sinut sieltäkin.

5. Ja Herra, sinun Jumalasi, **tuo sinut siihen maahan**, jonka sinun **isäsi ovat omistaneet**, ja niin sinä otat sen omaksesi; ja hän tekee sinulle hyvää ja antaa sinun lisääntyä enemmän kuin isiesi.

6. Ja Herra, sinun Jumalasi, **ympärileikkaa** sinun **sydämesi** ja sinun jälkeläistesi sydämet, niin että **rakastat Herraa**, sinun Jumalasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi, että eläisit."

Jes 11:12

Hän nostaa viirin pakanakansoille ja kokoaa Israelin karkoitettut miehet; ja Juudan hajoitetut naiset hän kerää maan neljästä äärestä.

Ylläoleva Jesajan kohta kertoo, että JHVH nostaa **viirin (tai 'merkin')**. Tämä 'merkki'; sauvat/puut näkyvät profeetta **Hesekielin (37:16)** kädessä, kunnes ihmiset kysyvät: *Selitä, mitä tarkoitat?*

Ja minulle tuli tämä Herran sana:

16. "Sinä, ihmislapsi, **ota puusauva** ja kirjoita siihen: '**Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille**'. Ota sitten toinen puusauva ja kirjoita siihen: '**Joosefille; Efraimin ja kaiken häneen liittyneen Israelin heimon sauva**'.

17. Ja pane ne lähekkäin, pääksytysten, niin että **ne tulevat yhdeksi sinun kädessäsi**.

18. Kun sitten **kansasi lapset sanovat sinulle näin: 'Etkö selitä meille, mitä sinä tällä tarkoitat?'** "

Olemme ajassa, kun pohjoisen Israelin syntivelka-aika on loppuillaan ja paluu kotiin alkamassa. Herra on herättelemässä kansaansa ja kadonneita heimoja. Yhä useampi on löytämässä vastausta kysymykseen:

'Etkö selitä meille, mitä sinä tällä tarkoitat?'

Ja **Efraim; Joosefin sauva, on heräämässä identiteettiinsä.** Ja, kun herääminen on tapahtunut, paluunkin on aika alkaa.

Jer 31:18-21

"Minä olen kyllä kuullut Efraimin valittavan: 'Sinä olet kurittanut minua, olen saanut kuritusta niinkuin vikuroiva vasikka. Palauta minut, niin minä palajan; sillä sinä olet Herra, minun Jumalani.

Sillä käännettyäni minä kadun, ja päästyäni ymmärrykseen minä lyön lanteeseeni. Minä häpeän, tunnen häpeätä, sillä minä kannan nuoruuteni pilkkaa."

Herra vastaa ja kertoo, että heprealaiset palaavat fyysisesti ja myös hengellisesti kotiin, Isän luokse.

*Eikö **Efraim** ole minun kallis poikani, minun lempilapseni? Sillä niin usein kuin minä puhunkin häntä vastaan, alati minä häntä muistan. Siksi minun sisimpäni väräjäähänen tähtensä: minun täytyy armahtaa häntä, sanoo Herra.*

Pystytä itsellesi kivimerkkejä, aseta itsellesi tienviittoja, paina mieleesi tie, polku, jota olet kulkenut. Palaja, neitsyt Israel, palaja näihin kaupunkeihisi.

Abram oli ensimmäinen heprealainen, joka kulki maan poikki

"Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin, sillä sinulle minä sen annan." (1. Moos. 13:17)

Kun Herra käski Abramin kulkea "*maata pitkin ja poikin*", se täytti muinaisen **lainmukaisen tavan julistaa oikeutta maaomaisuuteen kulkemalla sen poikki.** Muinaiset kuninkaat säännöllisin väliajoin jättivät palatsinsa ja lähtivät kulkemaan maansa läpi vahvistaakseen omistusoikeutensa maahan.

Muinaisten dokumenttien mukaan **Mesopotamiassa** maaomaisuutensa **myyjä nosti jalkansa maasta ja sitten asetti ostajan jalan maahan.**

Eli, kun Jumala sanoi Joosualle: "*Jokaisen paikan, johon te jalkanne astutte, minä annan teille, niinkuin olen Moosekselle puhunut.*" (**Joosua 1:3**), se perustui sen aikaiseen kulttuuriin ja käytäntöön.

Näin siis myös Abram kulkiessaan "maata pitkin ja poikin" otti laillisesti omistukseensa sen itselleen ja jälkeläisilleen ikuisiksi omaisuudeksi.

Abram ylitti rajoja: Ei vain maantieteellisesti Mesopotamiasta Kanaanin maahan, vaan myös epäjumalien palvonnan maailmasta JHVH:n, elävän Jumalan, palvontaan. **Maailma seiso**i epäjumaliseen yhdellä ja **Abram totuuden kanssa toisella puolella.**

Hän ylitti rajan ollessaan kuuliainen Jumalan äänelle ja hänen jälkeläisensä saivat siksi periä siunauksen ja myös perinnökseen olla niitä, jotka ylittävät toiselle puolelle rajan.

Abramista tuli siksi ensimmäinen ihminen, jota kutsuttiin "Ivri" - se, joka ylitti. Tämä sana tulee heprealaisesta verbistä **la'avor (ylittää)** ja suomeksi on (rajan) ylittäjä - **heprealainen.**

Kun pohjoiset heimot palaavat, he tulevat ylittämään monta rajaa; paitsi maantieteellisiä, myös heidän on käytävä läpi sydämen ja identiteetin uudestisyntyminen, suuri muutos todellisiksi heprealaisiksi.

Lech Lecha, Abrahamin lähdöstä kertova luku on siksi meille niin tärkeä ja mielenkiintoinen, koska se kertoo ensimmäisestä Jumalan heprealaisesta; rajanylittäjästä toiselle puolelle.

Tämä on meille myös esimerkkinä "ylittää" johonkin uuteen, kuuliaisuuteen elämässämme Jumalan äänelle, miten ja minne Hän meitä johdattaakin.

Lech Lecha ("Lähde") puhuttelee meitä jokaista, että löytäisimme tehtävämme ja Jumalan kutsun, tarkoituksen ja rohkeuden kulkea eteenpäin uskossa ja uskon kautta, josta **Heprealaiskirje 11** kertoo (kirje on kaikille heprealaisille; ei vain juutalaisille ja myös kaikille, jotka ovat sydämeltään heprealaisia; uskon kuuliaisuudessa vaeltajia ja eläviä).

Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.

2 Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen.

3 Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

9 Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa lisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä;

10 sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.

Abraham ja Ikuinen pelastus

Abraham eli suurimman osan elämästään, ~100v., kuuliaisuuden askelissa, mutta tietämättä todella elämänsä päämäärää ja tarkoitusta. Jumala paljasti sen hänelle vasta **liiton kautta**, joka johti myös nimenmuutokseen Abramista Abrahamiksi. Lisäksi Abraham odotti pitkän aikaa ennenkuin alkoi nähdä lupauksen toteutumisen poikansa lisäksi syntymän kautta.

*"Niin älköön sinua enää kutsuttako **Abramiksi** [אַבְרָם], vaan nimesi olkoon **Aabraham** [אַבְרָהָם], sillä minä teen sinusta **kansojen paljouden isän** — אב-המון גוים"*

(1. Moos 17:5)

Vain lisäämällä yksi kirjain **hei** (ה) — **Abram** (kunnioitettu isä) muuttui **Abrahamiksi** (kunnioitettu kansojen paljouden isä).

Tämä kirjain **ה** löytyy kahdesti Jumalan omasta nimestä JHVH. Lisäämällä tämän kirjaimen Abramin nimeen, JHVH lisäsi itsensä **Abba Isänä** Abrahamin luonteeseen ja elämän tarkoitukseen.

Nimenmuutos voi siis muuttaa elämän päämäärän.

Myös Abrahamin vaimon nimi koki muutoksen tämän **ה** kirjaimen kautta, näin nimeen tuli lisä, joka osoitti Saran kuuluvan Herran suunnitelmaan: **Sarai** (ruhtinattareni) -> **Sarah** (ruhtinatar).

Jumala ei vain luvannut Abrahamille, että tämä ja hänen jälkeläisensä saisivat Israelin maa-alueen, vaan että **Abraham olisi siunauksena kaikille kansoille**.

*Ja sinun siemenessäsi tulevat **siunatuiksi** kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit minun äänelleni kuuliainen."*

1 Moos. 22:18

Ja tämän lupauksen näemme lukemattomilla tavoilla toteutuneen Israelin kautta kaikille kansoille esim. teknologian, maanviljelyksen, lääketieteen keksintöjen kautta.

Mutta suurin ja merkityksellisin lupauksen täyttymys on **Jumalan Sana**, jota juutalainen kansa on uskollisesti varjellut ja tuonut maailmalle tietoon ja **ikuinen**

pelastus uskon kautta **Jeshua Messiaassa.**

*“Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon **Jeesuksen Kristuksen** kuolleistanousemisen kautta, turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten, jotka Jumalan voimasta **uskon kautta varjellutte pelastukseen**, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana. (1 Pietari 1:3–5)*

Abrahamin elämän tarkoitus tulla kansojen paljouden isäksi on täyttynyt ihmeellisesti **Jeshuassa**, joka on Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin jälkeläinen. Kaikki Jeshua omat ovat lupauksen siementä.

"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.

Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan."

(Gal 3:27–29)

Kuka tahansa kaikista heimoista, kielistä, kansoista, joka tunnustaa uskoa Jeshuaan, on Abrahamin siementä ja osallisena iankaikkisesta perinnöstä, johon myös Abraham uskossa katsoi:

Hepr. 11:9-10, 16

Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen,...

...sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.

...mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin.

Olkaamme uskon ihmisiä, kuuliaisia Hänen äänelleen ja johdatukselleen. Ei mukavuudenhaluisia kuten Loot, joka itsekkäästi valitsi paremmalta näyttävän maa-alueen erotessaan Abramista. Vaikka ruoho olisi vihreämpää toisaalla, ei se tarkoita, että valinta olisi hyvä ja oikea. Lootin valintaan kätkeytyi hengellisen ja fyysisen hyökkäyksen kohteena oleminen ja hän pelastui lopulta täpärästi Jumalan tuomiolta, joka kohtasi hänen valitsemaansa paikkaa. Luvattu maa jäi häneltä kokematta.

Eilen oli **Chesvankuun 10 päivä**, jolloin Nooa astui perheineen arkkiin. Päivä oli sama kuin Metusaleh, Nooan isoisä, kuoli vanhimpana koskaan eläneenä ihmisenä (969 v.) Metusaleh tarkoittaa "hänen kuolemansa tuo". Seitsemän päivää oli Metusalehin suruaika ja Chesvan 17 alkoi sade ja tulvavesi nousi.

"Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tullessa. Niinä päivinä ennen vedenpaisumista ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. He eivät aavistaneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki. Näin on myös oleva, kun Ihmisen Poika tulee."

Matt. 24:37-39

Seurataan Herraa ja kuunnellaan Hänen ääntään!

Siunattua viikkoa,

Sirkku